

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kárpáti Miklós ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Karas Monika ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. augusztus 27. napján meghozott, 8.P.24.952/2010/3. számú ítélete ellen az alperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét megváltoztatja, és a keresetet teljes egészében elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 45.000 (negyvenötezer) forint + áfa együttes első-és másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 63.000 (hatvanháromezer) forint kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az alperes által szerkesztett hírportálon ...-én cikk jelent meg „...” címmel. A felperes keresetében a cikk azon közlése miatt kérte az alperes helyreigazításra kötelezését, amellyel - megítélése szerint - az alperes valótlanul híresztelte, hogy a Nemzeti Hírközlési Hatóság ... vezetése alatt csaknem egymilliárd forintot költött el külsős ügyvédekre. A valóság körében kérte annak a közlését, hogy a cikkben megjelölt kifizetésekre 2004. és 2009. között került sor, ugyanakkor ... csupán 2010. február 1-jétől tölti be a Nemzeti Hírközlési Hatóság elnöki tisztségét, így ezek a kifizetések személyéhez nem köthetők.

Az alperes a kereset elutasítás indítványozta, arra hivatkozással, hogy a cikk nem a felperesről szól, abban nincs olyan közlés, amely a felperes személyéhez lenne köthető.

Az elsőfokú bíróság a keresetet megalapozottnak találta és ítéletével kötelezte az alperest, hogy 8 napon belül az alábbi szöveggel, a megjelentetett cikkel azonos helyen és módon közölje a következő helyreigazítást: „Hírportálunk ...-i számában „...” című cikkben valótlan híresztelés volt, hogy a ... által vezetett Nemzeti Hírközlési Hatóság csaknem egymilliárd forintot költött el külsős ügyvédekre, ugyanis ezt az összeget 2004. és 2009. között fizették ki, ... pedig 2010. február 1-től töltötte be az elnöki tisztséget.”

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 27.000 forint le nem rótt illetéket.

Az ítélet indokolásában ismertette a Ptk. 79. § (1) bekezdésében foglaltakat, majd az alperes védekezésével szemben úgy foglalt állást, hogy a cikk egészét tekintve az a való tény, miszerint a Nemzeti Hírközlési Hivatal csaknem egymilliárd forintot költött el külső ügyvédekre, a felperes személyével összekapcsolva került közlésre. A cikk egésze ugyan a felperes házastársáról, ...ról szól, aki - a cikk szerint - a ... című lapról és más jobboldali médiumokról gyűlölködő stílusban ír, azonban ehhez kapcsolva a sérelmezett mondat az átlagolvasóban azt a benyomást keltette, mintha a felperes vezetése alatt történt volna a jelentős összegű kifizetés, a cikkben ugyanis nincs említés arról, hogy a felperes csak 2010. február 1-jétől kezdődően töltötte be az elnöki pozíciót és a 2010. június 17-én közöltekhez képest az elnöksége alatt mindössze két olyan szerződés született, amely 12 millió forint körüli összeget tesz ki. Ezért a keresetet az elsőfokú bíróság megalapozottnak találta.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Változatlanul fenntartotta azt a jogi álláspontját, hogy a felperesnek nincs keresetösségi joga. A felperes ugyan név szerint megemlíti a cikkben, de a közlés egésze, a kifogásolt kijelentés tevékeny alanya nem a felperes, hanem az általa vezetett Nemzeti Hírközlési Hatóság volt, amely nem vitásan a cikkben megjelölt összeget költötte külső szakértőkre, ügyvédekre.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta az abban foglalt helyes indokokra tekintettel. Hangsúlyozta, hogy az összesen 980 millió forint elköltése 6 év alatt történt, és a szövegben megjelenő hamis információ nyilvánvalóan személy szerint a felperesre, és nem az általa vezetett intézményre vonatkozik, tehát a felperes alappal sérelmezheti azt.

A fellebbezés alapos.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a sérelmezett alperesi közlést helytelenül értelmezte, az így megállapított tényállásból nem a jogszabályi

rendelkezőeknek megfelelő következtetésre jutott, amikor az alperest sajtó-helyreigazításra kötelezte.

A jogvita elbírálása során abból kellett kiindulni, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárás a személyhez fűződő jog megsértése miatti eljárásokhoz képest különös eljárás, amelyben azt kell elbírálni, hogy az adott esetben megvalósultak-e a sajtó-helyreigazítás Ptk. 79. § (1) bekezdésében írt anyagi jogi feltételei, vagyis közölt-e az alperes valótlan tényeket, illetve a való tényeket hamis színben tüntette-e fel. Annak bizonyítása, hogy az alperes jogszerűen tagadta meg a helyreigazítás közlését, a PK 14. számú állásfoglalás értelmében az alperest terheli.

A sajtó-helyreigazítási eljárás azért is speciális, mert a kereseti kérelemhez kötöttség is sajátosan érvényesül. A kereset tartalmát - és ebből következően a bíróság döntését is - a sajtó-helyreigazítás iránti kérelemben foglaltak határozzák meg. A helyreigazítást kérő levél alapján ítéli meg a sajtószerv, hogy teljesíti-e a kért helyreigazítást, vagy elzárkózik az elől, és a bíróság sem folytathat le olyan bizonyítást, amely túlmutat a sajtó-helyreigazítási kérelem keretein. Emiatt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 342. § (1) bekezdésében írt helyreigazítási kérelemből indult ki.

Ennek alapján elsősorban azt kell megítélni, hogy a sérelmezett közlés vonatkozik-e a felperes személyére (PK 13. számú állásfoglalás I. pontja), illetve abból kiolvasható-e a felperes által a helyreigazítást kérő levélben megfogalmazott sérelem. Az értelmezés során a PK 12. számú állásfoglalás II. pontjában foglalt iránymutatás szerint kell eljárni, vagyis a kifogásolt kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a perbeli esetben a felperes a helyreigazítási kérelmében olyan közlést sérelmezett, amely nem teljesen felelt meg a cikkben ténylegesen közölteknek, ezáltal a sérelmezett kitétel a cikk által közvetített megfogalmazáshoz viszonyítottan eltérő értelmezést nyert.

Az újságcikk - amellet, hogy egészében nem a felperesről, hanem ... kommunikációs szakemberről szólt -, a Nemzeti Hírközlési Hatósággal összefüggésbe hozható egyetlen mondata úgy hangzik, hogy „a felesége, ... vezette Nemzeti Hírközlési Hivatal csaknem 1 milliárdot költött el külső ügyvédekre, közbeszerzés nélkül”.

Ennek a mondatnak a helyreigazítási kérelem olyan értelmet tulajdonított, hogy valótlan híresztelés, miszerint „a Nemzeti Hírközlési Hatóság ... vezetése alatt csaknem 1 milliárd forintot költött külsős ügyvédekre”.

A két megfogalmazásból az átlagolvasó szempontjából is eltérő tartalom olvasható ki. Míg az újságcikk - tartalma szerint - a felperes által „vezetett” hatóságra vonatkoztatta a közlését, addig a helyreigazítási kérelem, amely a „...vezetése alatt” megfogalmazást használta, a felperesre vetítette a cikkben írt költsékezt, amely a cikk által alkalmazott szóhasználat alapján a cikkből nem volt kiolvasható. Mivel a

felperes érintettsége a helyes értelmezéssel nem volt megállapítható, a helyreigazítás tekintetében perbeli legitimációja sem állt fenn. A PK 13. számú állásfoglalás I. pontja értelmében ugyanis sajtó-helyreigazítást az kérhet, akinek a személyére a sajtóközlemény - nevének megjelölésével vagy egyéb módon - utal, vagy akinek a személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a keresetet teljes egészében elutasította.

Az eredményesen fellebbező alperest első-és másodfokú perköltség illeti meg a Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint 239. §-a szerint. Az alperesi jogi képviselő díját a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint a 4/A. § alapján áfával növelt összegben állapította meg.

A peresztes felperest a Fővárosi Ítéltábla első-és másodfokú illeték megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte.

Budapest, 2010. december 14.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Fülöp Györgyi s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő